

1276.
DISPUTATIO
DE CURATIONE
ET SATISFACTIONE TUTORVM
VEL CURATORVM.

IN INCLITA ARGENTORATENSIVM
Academia ordinarij exercitij
causa proposita

à
PAVLO GRASEKIO V. I. D.

RESPONDENTE
HELMHARTO A FRIDESHEIM AVSTRIACO.
Disputabitur ultimo Iulij.

Argentorati excudebat Antonius Bertramus.

M. D. LXXIX.

*Obsequentissimus Filius
Respondens.*

Testamento etiam dati curatores de iure nunquam valuerunt.

runt: de factio tamen dati obtinuerunt; si iudex eos confir-
mauerit: & quidem sine inquisitione si à patre; ex inqui-
sitione si à matre dati fuerunt.

VII.

Dantur curatores primum minoribus; id est; masculis pu-
beribus & feminis viri potentibus.

VIII.

Sed his volentibus tantum; non etiam inuitis: exceptis
certis casibus; ut puta si lis est: mouenda in iudicio: si debi-
tores minoribus soluere coguntur: si minores rationes petunt:
administratæ tutelæ.

IX.

Deinde maioribus 25 annis; qui vel animi vitio labo-
rant; ut furiosis; prodigis; mente captis: vel corporis; ut
surdis; mutis; & ijs qui perpetuo morbo laborant.

X.

Tertio impuberibus & pupillis; si scilicet tutor legiti-
mus vel testamento aut à magistratu datus non est idoneus:
vel pupillo litem mouet: vel ad tempus se excusat; vel sub
conditione datus est: tunc enim in eius locum curator inter-
rim constituitur.

XI.

Finitur cura iisdem ferè modis quibus etiam tutela: spe-
cialiter tamen; si vitia illa animi aut corporis; propter quæ
curatores dati sunt; correctæ fuerint: vel tempus aut con-
ditio

ditio extiterit: vel minor ad iustam ætatem, hoc est, vigesimū
quintum annum peruenerit.

XII.

Quod quidem completum esse oportet, nec attigisse suf-
ficit.

Et hæc de ijs, quæ propria sunt tutelæ & curationi: nunc
de iis quæ vtrique sunt communia; ut est satisfac-
tio, excusatio; & crimen suspecti.

XIII.

Satisfactio est cautio qua datis fideiussoribus rem pu-
illi saluam fore promittitur.

XIII.

Et quia fideiussoria satisfactio est necessaria, malè Iaso-
nem affirmare putamus, in L. fideiussor in princ. nō. 2. ff.
Qui satisfacere cogitur, eum tutorem non satis idoneum esse,
qui non tantum habet in bonis quantum pupillus: quoni-
am fideiussorem locupletem habere potest.

XV.

Hanc satisfactionem quidam præstant; quidam non,
præstant tutores & curatores à magistratu sine inquisitione
dati; & à testatore extraneo.

XVI.

Item legitimi: præterquam si sunt bene probati, idonei,
atque honesti: aut si ipsis administratio à magistratu cum
inquisitione commissæ est.

A 3 Non

XVII.

Non præstant testamentarij: quoniam eorum fides & diligentia à testatore satis probata est. Nisi opinionem testatoris fefellerint, ut si celata morum emerferit improbitas.

XVIII.

Item ex inquisitione confirmati, ut dati testamento matris vel avie.

XIX.

Et generaliter omnes à magistratu ex inquisitione dati: præter curatores furioso datos, qui licet ex inquisitione dati sint, tamen satisfacere debent, nisi substantiam idoneam possideant.

XX.

Interdum tamen etiam sine inquisitione dati non satisfaciunt, ut puta inutiliter dati à patre, & ideo sine inquisitione confirmati.

XXI.

Quemadmodum è contra aliquando etiam in testamento vel ex inquisitione dati, satisfacere coguntur, aut administrationem alijs cedere: quod fit si plures testamento aut ex inquisitione dati sunt. Tum enim uno optionem contutoribus suis vel concuratoribus offerente utrum satis accipere, an dare malint, qui solus satisfaciat, solus etiam tutelam administrat.

XXII.

Finis satisfactionis est, ne negotia à tutoribus vel curatoribus consumantur, vel diminuuntur.

XXIII.

Effectus, ut principaliter ex ea teneantur tutores & curatores eorumque hæredes: accessoriè verò fideiussores: & subsidiariè etiam ij qui aut minus idoneam satisfactionem acceperint, aut cum deberent, non acceperint omninò.

XXIII.

Quales sunt scribæ prætoris vel præsidis, & minores magistratus. Nam maiores satisfactionem non accipiunt, ideoque nec ex ea obligantur.

C O R O N I S.

Utrum minoribus rerum suarum administratio ante 25. ætatis annum sit permittenda?

